

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vít'az

Ročník 8
Január 2007
Číslo 1

Koniec či začiatok?

Koniec či začiatok?

Bratia a sestry, opäť nám bolo dopriate sláviť narodenie nášho Pána Ježiša Krista. Prežili sme najkrajšie kresťanské sviatky, aj keď nebolo snehu. Ale sneh nie je podstatou Vianoc. Vianoce sú sviatkami Boha Otca, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho jediného Syna, ktorý sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi.

Počas Vianoc sa schádzajú členovia rodiny - deti zo škôl, otcovia z práce zo zahraničia. Trávia spolu viac času, ale nie hocijako, ale má to byť čas lásky, pokoja, pozornosti, obdarúvania. Od každého sa vyžaduje pokoj srdca a niekedy je to ťažké, ak si cez rok tento pokoj nechránime. Náročnosť Vianoc spočíva aj v častejšej návšteve Božieho chrámu ako inokedy. Som však presvedčený, že to boli pre nás opäť neopakovateľné dni Božej lásky v našich rodinách. A už je po nich. Vianočný čas skončil. Alebo začal?

V liturgickom kalendári začalo obdobie „cez rok“ alebo tzv. fašiangový čas, ktorý bude trvať do Popolcovej stredy. Nech je tento čas predĺženým časom Vianoc. Túto túžbu napísal jeden žiak: „Drahý Ježiško, splň moje túžby a urob, aby sa všetky mamy podobali Panne Márii, otcovia pripomínali sv. Jozefa a všetky deti sa podobali Tebe. Vtedy Božie narodenie bude trvať večne.“

Bratia a sestry, do ďalších dní si zaželayme, aby sme aj cez všedné dni boli k sebe pozorní;

- dokázali si všímať druhých, ich potreby, aj keď nebude svietiť vianočný stromček;
- vytvárali pokojnú, láskou naplnenú atmosféru, aj keď sa vianočná ozdoba z ulíc odstránila;

- nezabudli darovať aj inokedy dar, i keď vianočný zhon už skončil;

- dokázali prejaviť lásku, aj keď obdobie lásky, pokoja, porozumenia bude už len v našich srdciach.

Vianočne obdobie sme skončili. Pre nás koniec vianočného času znamená začiatok šírenia vianočného posolstva medzi ľuďmi po celý rok 2007.

Nech nás dobrotivý Boh počas celého roka žehná a chráni od zlého.

duchovný otec

snímka: M. Magda

OBSAH**ÚVODNÍK**

Koniec či začiatok? 2

Víťazný oblúk 3

KATECHÉZA

Tohtoročné posolstvo Vianoc 4

Bol naozaj štvrtý kráľ 5

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Milá redakcia 6

150. výročie rehole sv. Kríža 7

Národná púť Slovákov 8

Jaskyňa Mlieka s kaplnkou 9

Stalo sa, stane sa 9

NAŠE RUŽENCOVÉ BRATSTVO

Kto dá prístrešie Svätej rodine? 10

SPEKTRUM MLADÝCH

Trampoty v manželstve 11

Štatistika 2006 12

Boli pokrstení 12

Prijali sv. manželstva 12

Predišli nás do večnosti 12

Stalo sa v roku 2006 13

Prehľad bohoslužieb

január 2007 14

SNÍMKY

Titulka: M. Magda st.

Meditačná: M. Magda st.

Vnútoraná zadná: M. Magda st.

Vonkajšia zadná: M. Magda st.

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

Mgr. Oliver Székely s kolektívom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda**Kontakty:**

Telefón: 051/791 62 35; 791 61 16

www.vitaz.rimkat.sk**e-mail:**vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk**Redakcia si vyhradzuje právo úprav
textov.**

snímka: M. Magda

Víťazný oblúk**Čo nám ostáva?****Máme sa hanbiť za evanjelium Kristovo?****Či sa život hanbí za to, že žije?****Či sa hanbia jedle za svoju výšku?****Alebo biele ruže za svoju krásu?****Či sa hanbí pšeničné pole za to, že vonia chlebom?****Či sa pred niekým schovávajú oblaky?****Či vietor neletí slobodne****a či slnko prijíma svetlo z vyhasnutej hviezdy?****Všetko, všetko na nebi,****všetko na zemi oslavuje Tvorcu.****A človek, obraz samého Boha,****by sa bezmocne krčil, schovával sa a bál?****Ó, človek, veriaci človek,****padol by si tak, že by si sa hanbil za Otca v nebi?**

Milan Jurčo

Tohtoročné posolstvo Vianoc ...

V podvečer na Vigliu v deň sviatku Adama a Evy, kedy sa v mnohých dedinách a mestách ľudia zberajú do chrámu na slávenie svätej vianočnej liturgie, sa v jednom zasneženom malom mestečku vybralo taktiež do chrámu jedno dievča. Už dávno chrám nenavštevivalo. Bývali časy kedy tam chodila častejšie. Pre rôzne príčiny ako je práca - pracovala v sobotu a nedeľu a pre vzdialenosť - pretože najbližší chrám bol vzdialený asi 30 km od domu sa často chodiť do chrámu nedalo. A keď si k tomu všetkému ešte predstavíme že v celom mestečku bola jediná katolíčka potom si už ľahko domyslíme ako prežívala vianočné sviatky. Po atmosfére Vianoc navôkol nebolo ani stopy. Docestovala do malého farského spoločenstva, kde ju väčšina poznala. No ich pohľady jej dávali pociťiť, že tam nie je veľmi vítaná. Bolo jej to nakoniec však jedno, rozhodla sa, že po skončení sv. omše hneď odíde.

Na spiatocnej ceste domov cestovala v malom autobuse (marsrutka) v ktorom sedel naproti nej muž so zakrvavenou tvárou, ktorého niekto poriadne zbil. Prišlo jej ho ľúto. Počas cesty sa s nim pustila do rozhovoru a dala mu všetky svoje hygienické servítky, ktorými si mohol vytrieť svoju zakrvavenú tvár. Neskôr o tom povedala: **“tato spiatočná cesta a stretnutie sa s týmto zraneným človekom, boli tie najkrajšie momenty celej vigílie i celých mojich Vianoc. Cítila som skutočnú radosť a pokoj z toho, že som mohla byť nápomocná tomu, kto sa cítil sám a na dne.”**

Takže vidíme, že aj takto možno prežiť vianočné sviatky. Boh – Emanuel, Ježiš Kristus sa nám dáva po-

ilustračná snímka: M. Magda

znať skutočne v slabých a bezmocných a čo je podivuhodné, prichádza vždy nečakane. Možno že aj mnohý z nás, ktorí navštevujeme kostoly, Ho tam často nenachádzame, lebo Ho prehliadame v našich bratoch a sestrách. A práve cez nich On prichádza, nebadane a ako vtelený Boh. Stal sa človekom a chce žiť v nás a nie mimo nás kdesi v oblakoch. Preto aj tieto Vianoce ak neboli sprevádzané milosrdenstvom, odpúšťaním, zmierením, službou druhému a prejavom nežnosti, pozornosti a lásky konkrétnemu človeku, potom prešli mimo nás.

Nepozerajúc na to, že tunajšia atmosféra Vianoc sa nedá porovnať s tou na Slovensku, keďže tu sa pracuje počas sviatkov a Vianoce sa slávia až 7. januára, predsa všetko záleží od spoločenstva ako to prežívajú a od osobného vnútorného prežívania sviatkov - pre nás

bol ten hlavný deň 24. 12. večer, vigília. Spolu s farníkmi sme slávili narodenie Krista a potom prelomením oplatky sme jeden druhému zaželeli všetko dobré k Vianociam. Ostatné dni keďže boli pracovné do kostola prišlo len zopár ľudí. No aj napriek tomu Ježiš bol vždy v strede nás a usmieval sa na tento svet, na mňa aj na Teba. A Jeho posolstvo znelo: *“Som tu pre Teba.”* Záviselo len od nás, či sme chceli pociťiť Jeho blízkosť a nehu.

Nech vás všetkých v tomto Novom roku naplní Ježiš svojim Duchom Svätým, aby ste našli a stretli Ho ako toho, ktorý sa neprestal rodiť, obetovať, zomierať a zmŕtvychvstávať kvôli nám. Jeho LÁSKA nech zvíťazí vo Vašich srdciach. Držte sa. Žehnám Vás a ďakujem za vašu podporu a lásku. S Ježišom navždy.

Váš rodák p. Miroslav SVD

Bol naozaj štvrtý kráľ?

Otázka, ktorú si kladie z radov veriacich veľa ľudí, ale aj tí, čo sa problematike histórie Spasiteľa venujú.

Raz v noci spozorovali traja mudrci čudnú hviezdu na oblohe. Túto hviezdu spozoroval aj mudrc v ďalekej Perzii. On bol nielen dobrým hviezdárom, ale vyznal sa aj v lekárstve. Navzájom si odkázali, že ak sa hviezda ešte raz objaví, stretnú sa o desať dní na istom pahorku a tak spoločne vykročia hľadať Spasiteľa, o ktorom vedeli, že sa má narodiť.

Artaban - také bolo jeho meno. Svoj majetok rozpredal a za obdržané peniaze si kúpil tri drahokamy: zafír, rubín a nádhernú perlu. Tieto cennosti chcel odovzdať novému kráľovi ako dar. Povolal si známych do svojho obydľia a vyzýval ich, aby ho nasledovali. Lenže nikto to nechcel urobiť. Každý mal majetok alebo nejakú výhovorku či pochybnosť. Keď odchádzali, bola noc. Artaban im ukazoval novú hviezdu a pri pohľade na oblohu povedal slová: „**Toto je znamenie, Kráľ prichádza a ja mu pôjdem v ústrety!**“

Artaban sa vydal včasnáno na cestu. Cestoval už deväť dní. K hore, kde sa mali stretnúť, už nemal ďaleko, keď tu zrazu kôň spomalil. Prichádza noc. Zoskočil z koňa, aby overil vzdor svojho tátoša. Na zemi ležal človek. Vari ešte žije, pomyslel si. Z úst raneného vychádzali bolestné vzdychy. Artaban bol v rozpakoch. Pokľakol si a prosil o silu a osvietenie. Trvalo dlho, kým muž prehovoril a ďakoval mu za pomoc. Keď Artaban obdaroval

muža a videl, že ho môže opustiť, vyskočil na koňa a v tom čul radu, kde má Kráľa hľadať. Keď došiel na stanovené miesto, nikoho už nenašiel. Darmo sa rozhliadal. Vyšiel na iný kopec, odkiaľ túžil vidieť priateľov. Našiel len palicu zastoknutú do zeme, na ktorej čosi povievalo: „**Čakali sme do polnoci, no ďalej sme už čakať nemohli.**“ Na smrť unavený mudrc už nevládal. Potraviny sa mu minuli a kôň tiež potreboval oddych.

Minulo niekoľko dní, keď Artaban vyrazil. Konečne dorazil do Betlehema. Traja králi odišli od novonarodeného Kráľa už pred tromi dňami. Všade bolo ticho, len z malého domčeka sa rozliehal hlas. Vstúpil dnu, keď sa žena práve skláňala nad dieťaťom. Od nej sa dozvedel, že novonarodený Mesiáš s matkou a pestúnom odišli do Egypta, lebo v Betleheme im hrozilo nebezpečenstvo. Artaban vzlykavo vzdychol. V tom začul rozruch. Rýchlo vybehol von, kde sa ozývali náreky: „**Herodesovi vojaci zabíjajú naše deti,**“ vzlykali plačúci. Artaban sa vrátil, postavil sa do dverí domu a nedal sa odsotiť vojakom: „**Dám drahokam tomu, čo ma nechá na pokoji.**“ Vojak farizejský prezrel mohutnú postavu, vystrel ruku pre rubín a hneď naznačil vojakom, aby šli ďalej. Matka žehnala Artabana. Prešli týždne, kým Artaban dorazil do Egypta. Hľadal, vypytoval sa, ale darmo. Nikto nič nevidel, nič nepočul. Istý pocestný mu poradil, aby Mesiáša hľadal medzi chudobnými a nie po palácoch. Pochoďil, kde sa len dalo, ale

darmomne. Toho, ktorého hľadal, nenašiel.

Prešlo tridsaťtri rokov, šedivý a zostarnutý Artaban sa vracal z Egypta do Jeruzalema. Nezvyklé davy ľudí prúdili a zhlučovali sa na jednom mieste. Vypytoval sa, čo sa deje? Budú ukrižovávať lotrov a Ježiša z Nazareta, ktorý sa vydával za židovského Kráľa. Pomyslel si, že azda by to mohol byť ten, ktorého hľadá. Po ceste viedla skupina vojakov mladú devu, ktorá sa vrhla Artabanovi k nohám prosiac o pomoc. Mala trpieť pre otcove dlžoby. Z pokladov mu zostala už len drahocenná perla. Podal ju deve, bola už tma. V tom sa zem zatriasla a domy pukali. Vojaci zutekali, ale Artaban s devou zostal stáť. V tom kus kameňa padol na starca, Artaban klesol na zem. Z diaľky bolo počuť nežný hlas. Deva sa obzrela, ale nikoho nevidela. Vtedy sa otvorili Artabanove ústa: „**Nie, nie, Pane môj! Kedyže som Ťa videl hladného a nakrmil som Ťa? Kedy som Ťa videl nemocného a navštívil som Ťa? Kedy som Ťa stretol smädného a dal som Ti piť? Tridsaťtri rokov som Ťa hľadal, ale Tvoju tvár som nezazrel.**“ Artabanov zrak smeroval k nebu. Lahodný hlas pokračoval: „**Veru, hovorím ti, čokoľvek si urobil jednému z týchto maličkých, mne si to urobil.**“

Artabanova tvár sa rozjasnila radosťou a ústa vydávali posledné vzdychy. Asi takto sa skončilo putovanie štvrtého kráľa. Jeho skutky boli prijaté. A tak štvrtý mudrc našiel svojho Kráľa, Vykupiteľa, Spasiteľa sveta!

sprac. Ján Jenča

NÁZORY a SVEDECTVÁ

Milá redakcia

Keď 3. decembra 2006 zaznela naším obnoveným chrámom pieseň „Velký kňaz k nám dnes prichádza“, mnohým z nás bolo mätko na srdci. Bolo to od dojatia, od radosti, že sme opäť vo svojom kostole. Tak túžobne sme túto chvíľu čakali a veľmi sme sa na ňu tešili.

Obdivovali sme prácu majstrov rôznych profesií, ľudí, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali pri rekonštruovaní kostola. Kostol po prestavbe je očarujúci a úchvatný. Najväčšia vďaka so všetkou úctou patrí nášmu Pánu Bohu za to, že sme pri zdraví, bez zranení, hoci aj s problémami, ktoré občas nastali, prestavbu zvládli. Keď ktosi čiernym humorom povedal, že by bolo treba vybaviť tam hore, aby v posledný týždeň nikto nezomrel, aj vtedy nás Pán Boh počul a vyslyšal nás. Pri slávnostnej sv. omši arcibiskup Mons. Alojz Tkáč apeloval na ľudí, aby sa naďalej snažili zveľaďovať chrám, lebo ešte veľa vecí je nedokončených. Vyzdvihol sv. Mikuláša, nášho patróna, aby sme Ho tak ako on vierou a štedrosťou nasledovali. Náš duchovný otec Miroslav Kyšela nám povedal, že tak ako je kostol nový, čistý, biely, aby sme aj my akokoľvek začali odznova s čistou dušou a pevnou vierou.

Vianoce v našom novom kostole mali svoje úžasné čaro. Prekrásny vianočný stromček

snímka: M. Magda

a vedľa betlehemské mesto s malým Ježiškom. Keď sme na polnočnej sv. omši spievali pieseň Tichá noc, svätá noc nášmu duchovnému otcovi vyhrkli slzy od dojatia. My všetci sme taktiež cítili živý príchod Ježiška do nášho kostola a do našich duší.

Rekonštrukcia kostola mala tiež za cieľ ľudí zbližiť a nie rozdeliť. Aj toto sa v podstate podarilo. Mnohí spolu celý deň pracovali, hoci len počas dňa sa stihli zoznámiť. A takto bolo aj na agapé – na stretnutí v kultúrnom dome. Súdržnosť celej obce sa prejavila aj v podobe prinesenia zákuskov do kultúrneho domu. Skoro z každého domu boli donesené zákusky. K tomu kotel gulášu, parapety plné malinoviek, stoly plné dobrot, aj vína na zapitie.

Čo mňa najviac upútalo bolo to, že mnohí ľudia bezprostredne, bez ostychu a so všetkou úctou veselo debatovali s kňazmi a aj s otcom arcibiskupom. Vzájomná komunikácia veriacych s kňazmi, schopnosť prijať kňaza ako jedného z nás, zavolať ho medzi seba – to ľudí zbližuje.

Čaká na nás však ešte veľa dokončovacích prác. Veríme, že tak ako doteraz aj tento rok bude nad nami bdieť náš nebeský Otec. Túžime, aby náš kostol bol slávnostne konsekrovaný, teda posvätený dňa 14. 10. 2007. Bude to tri dni pred 64. výročím od posvätenia nášho chrámu. Prosíme vás o podporu vašimi modlitbami. Ďakujeme!

Slávka K., Široké

150. výročie založenia rehole sestier sv. Kríža

Chceme sa s vami podeliť o radosť, ktorú sme prežívali v čase od 24. do 26. novembra 2006 v Charitnom dome v Dolnom Smokovci. Kedže z Ovcia pochádza 9 reholných sestier svätého Kríža, chceta by som vám opísať, čo sme tam vlastne prežili, do akého radu naše sestričky vstúpili.

Zakladateľom tejto rehole bol páter Teodózius Florentini. Bol to veľmi vzdelaný človek, no cítil, že musí robiť niečo užitočnejšie. Keď videl, ako ľudia, mládež a deti žijú opustení a bez Boha na ulici, zamyslel sa nad tým. Preto sa začal starať o chorých a bezmocných ľudí. Zabezpečoval im stravu, oblečenie a útluk. Po úspešnom štúdiu v mestách mu ako 17-ročnému ponúkli katedru filozofie v seminári na bündenerskej kantoriálnej škole. Ale mladého Florentiniho vábila ešte vyššia méta. Cítil, že má patriť celému národu. Preto vstúpil do rádu ľudového kapucína, ktorý mal všade otvorené dvere a ktorého miesto bolo všade tam, kde ho s dôverou volala bieda ľudí. Pri chorých prebdel celé noci. Bol všade tam, kam sa lekári a príbuzní obávali byť - opatrovať chorých s nákazlivou chorobou.

Predstavení rehole skoro spoznali veľkosť talentovaného rehoľníka. Tak s Božou pomocou celý svoj život zakladal na výchove mládeže. S pátrom Teodóziom neskôr spolupracovala sestra Mária Terézia Schererová, ktorú Sv. Otec Ján Pavol II. vyhlásil v roku 1995 za blahoslavenú. Ďalšou blahosla-

ilustračná snímka: M. Magda

venou sestrou bola sestra Ulrika a nakoniec sestra Zdenka Schelingová, ktorej 90. výročie sme si pripomenuli 25. 12., čiže na narodenie Ježiša Krista. Od založenia rádu sestier sv. Kríža bolo v reholi vyše 20 000 sestier. Dnes je ich na svete 6 000. Najviac sestier je v Indii. U nás na Slovensku je ich 231. Sú tiež na misiách vo svete, napr. v Ingenbode, v Rusku, v Ríme. Aj v dnešnej dobe sa sestričky starajú o chorých, bezvládných v nemocniciach, ústavoch či penziónoch. Tiež sa držia hesla pátra Teodózia: „Celkom ukrižovanému a preto celkom blížnemu ako zástupkyne Kristovej lásky.“

Ešte sa vrátim k dňom, ktoré sme prežili v Dolnom Smokovci. Páter Gabriel, františkán nám prednášal o povolani, o viere v Boha, ako máme žiť, ako brať s veľkou váhou náš život, lebo Pán Boh má s každým človekom veľké plány a každého v živote skúša, koľko vydrží. Za jeho povzbudivé slová sme mu veľmi povďační. Bolo nám tam aj veľmi veselo,

lebo nám spríjemňoval chvíle gitarou a vlastnými skladbami, ktoré môžeme počúvať v rádiu Lumen. Sestričky nám tiež pripravili pekný program, napr. scény, divadielko o živote zakladateľov sestier sv. Kríža. Bola to neopísateľná udalosť. Boli sme hrdí, že máme také sestričky. A preto sa aj naďalej modlíme za rehoľné povolania.

príbuzné sestričiek sv. Kríža

„Láskavý Otče, Ty si vo svojej láske povolal našu dcéru, aby opustila všetko a nasledovala Tvojho Syna Ježiša Krista životom v čistote, chudobe a poslušnosti. Prosíme Ťa, veď ju skrze Svätého Ducha po ceste spásy a pomáhaj jej čoraz viac sa odpútať od svetských márností, aby verne slúžila Tebe i svojim blížnym v duchu Evanjelia a charizmy Milosrdných sestier svätého Kríža. O to Ťa prosíme skrze Krista, nášho Pána. Amen.“

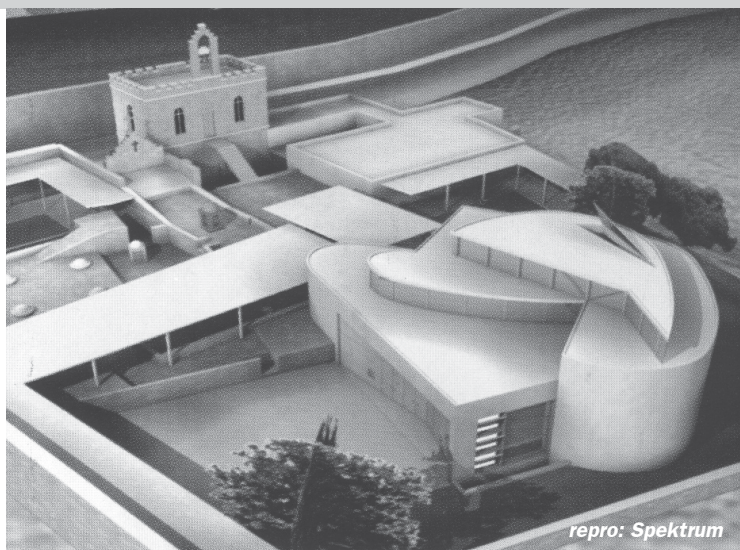
Národná púť Slovákov vo Svätej zemi

V dňoch od 28.12 - 4.1.2007 sa konala národná púť Slovákov do Svätej zeme pod vedením slovenských biskupov a otcov františkánov pri príležitosti posviacky nového kostola pri jaskyni Mlieka v Betleheme. Na tejto púti sa zúčastnili aj piati pútnici z farnosti Vítaz. V histórii slovenského národa to bola najväčšia púť do Svätej zeme, na ktorej sa zúčastnilo asi 500 pútnikov. Môžem povedať, že v tomto období celá Svätá zem patrila len a len Slovákom.

Svätá zem je krajina evanjelia a v čase Vianoc má významné postavenie mestečko Betlehem, kde sa začal pozemský život Ježiša Krista. Pri vstupe do Betlehema sa najprv stretávame s miestom odychu Panny Márie. Je to miesto, kde Panna Mária oddychovala vyčerpaná z ďalekej cesty a kde cítila príchod narodenia malého Ježiška.

Najvýznamnejším miestom Betlehema je jaskyňa a bazilika Narodenia. Pre nás bolo veľkým sklamaním, že v čase Vianoc bolo pri jasličkách tak málo ľudí; totiž v Betleheme a v blízkom Jeruzaleme žije málo kresťanov, väčšinou sú ortodoxného vyznania - Vianoce začínajú sláviť až od 6. januára. Takže Ježiško sa určite potešil nám Slovákom. V tesnej blízkosti jaskyne narodenia je Jozefova jaskyňa, v ktorej sa vo sne zjavil Jozefovi a vyzval ho, aby vstal a zobral dieťa aj jeho matku a ušiel do Egypta, lebo Herodes dal hľadať dieťa, aby ho zmáril.

Asi 300 metrov od jaskyne Narodenia je jaskyňa Mlieka - to bol cieľ celej našej púte. V tejto jaskyni žila Svätá rodina žila asi

repro: Spektrum

dva roky, až kým neušla do Egypta. Do tejto jaskyne prichádzajú aj traja mudrci, aby sa Mu poklonili a obetovali Mu svoje dary - zlato kadidlo a myrhu. Aj nám Slovákom Božia prozreteľnosť umožnila vzdať malému Ježiškovi a celej Svätej rodine poklonu tým, že nám za spoluúčasti talianskych františkánov bolo umožnené nad touto jaskyňou postaviť kaplnku zasvätenú Matke Božej. Je to kus zeme, ktorú od tejto chvíle vlastní Slováci vo Svätej zemi. Len máloktorá krajina na svete dostala takú milosť a možnosť postaviť svoj chrám.

Samotná kaplnka je na terajšie pomery vo Svätej zemi dosť veľká (asi ako kostol v Ovčí), je dvojpodlažná a je spojená chodbou s jaskyňou Mlieka. Jaskyňu Mlieka si betlehemi kresťania veľmi uctievali. Traduje sa, že kvapky mlieka, ktoré padli z lona Panny Márie, keď kojila dieťaťko Ježiška, spôsobili bielu farbu stien jaskyne, pričom všetky ostatné jaskyne v Betleheme sú sivé až sivočierne.

V samotnom chráme má oso-

bitné miesto Madona s dieťaťom, ktorú darovali veriaci z obce Lendak (bolo ich asi 30 pútnikov) a ktorí spolu so svojim duchovným otcom ju osobne doniesli do Svätej zeme. Môžem povedať, že je to nádherný poklad, ktorý darovali malému Ježiškovi a ktorý bude reprezentovať naše Slovensko. Nie menej hodnotný skvost, ktorý bude zdobiť túto kaplnku je aj dar gréckokatolíckych pútnikov, ktorí darovali výnimočne krásnu ikonu - dojčiacu Pannu Máriu.

Na všetkom, čo sa urobilo pre Slovensko vo Svätej zemi, má najväčší podiel slovenský rodák ThDr. Ján Majerník. On nielenže Slovákov po Svätej zemi sprevádza, ale najviac sa pričínal o to, aby Slováci mali vo Svätej zemi svoj chrám - svoj dom Boží.

Táto nová kaplnka bude slúžiť mnohým pútnikom, ktorí navštívia v Betleheme sväté miesta spojené s narodením Ježiša Krista. Nech je pre všetkých veriacich kostolom, kde môžu prežiť hlbokú mystickú skúsenosť.

účastníci púte

Jaskyňa Mlieka s kaplnkou Matky Božej

Jaskyňu Mlieka, ktorú si uctievali podnes betlehemskí kresťania, spravujú otcovia františkáni od 14. storočia. Traduje sa, že kvapky mlieka, ktoré padli z lona Panny, keď kojila dieťať Ježiša, spôsobili bielu farbu stien jaskyne. Tá sa stala cieľom púť veriacich, ktorí prosili od Matky Božej milosti k pôrodu a kojeniu.

Malý hospic a kostolík boli postavené nad jaskyňou v r. 1871 a následne v r. 1935 miestni umelci ozdobili priečelie vchodu do jaskyne opracovaním perlorodky. V blízkosti miesta boli objavené zvyšky železnej doby, stredoveké hrobky a byzantská mozaika. Nová kaplnka v príľahlej oblasti jaskyne a jej prepojenie priamym prechodom bude slúžiť pútnikom, ktorí navštevujú v Betleheme sväté miesta spojené s narodením Ježiša Krista.

Inšpirujúce motívy

Nová kaplnka zasvätená Matke Božej v blízkosti svätyne jaskyne Panny Márie mlieka chce byť svedectvom krásy a lásky Márie. Vytvoril som ju s myšlienkou na čistý kvet, ktorý vo svojej korune prijíma ako v kolíske Dieťa Ježiša. Príal by som si, aby všetci veriaci, ktorí vstupujú do nového kostola, mohli prežiť hlbokú mystickú skúsenosť.

Technické poznámky

Projekt: 2002 začiatok prác: 2004 Stavba konštrukcie: palestínski technici a robotníci. Kaplnka sa rozprestiera na ploche 300 m². Oltár, ambón a sedadlá pre celebrantov sú bloky vytesané z lokálneho kameňa. Steny sú z liateho betónu, posilnené železnou štruktúrou. Vonkajšok

je obložený hrubými, ružovými obkladačkami z Betlehema. Umelecké okná v rozmere 62 m² sú z fúkaného (antického) skla zmiešaného olovom. Okolitý ambient určený na expozície a výstavy dosahuje 400 m².

Architekt: Luigi Leoni
Slovenskí katolíci spolupracovali na diele:

- finančnou podporou
- zhotovením lavíc
- darom kópie gotickej sochy Panny Márie z Lendaku (za rímskokatolícku Cirkev)
- darom ikony dojčiacej Panny Márie (za gréckokatolícku Cirkev)

podľa reklamného letáku

Stalo sa:

- 25. 12. – oslávili sme narodenie Pána Ježiša Krista
- **1. 1. – Bohorodičky Panny Márie, Nový rok 2007**
- 6. 1. – požehnávali sme novostavby vo Vítaze a v Ovčí
- **7. 1. – novoročný koncert detí Základnej umeleckej školy v Širokom v kostole sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze**

Stane sa:

- 2. 2. – Hromnice – Obetovanie Pána
- **21. 2. – Popolcová streda – začiatok pôstneho obdobia – prísny pôst**

Naše Ružencové bratstvo

Kto poskytne prístrešie Svätej rodine?

Vznik ľudovej adventnej pobožnosti – hľadanie prístrešia pre Svätú rodinu - podnietila udalosť z Lukášovho evanjelia, kde sa o Ježišom narodení hovorí ako Jozef s Pannou Máriou išli z Nazareta na súpis ľudu do Betlehema. Hoci pohostinstvo v Betleheme patrilo k náboženským povinnostiam Izraelitov, predsa nedostali ubytovanie u ľudí. Uchýlili sa do jaskyne, kde Panna Mária dala svetu Ježiša.

Ľudia po deväť večerov pred Vianocami putovali s obrazom Sv. rodiny z domu do domu ako hľadajúci prístrešie a spoločne sa modlitbou pripravovali na dôstojné oslávenie Ježišovho narodenia. Pobožnosť má formu deviatnika, ktorá má tiež základ vo Sv. písme. Skutky apoštolov zachovali správu o tom, že Ježišovi učenci s Pannou Máriou zotrúvali na modlitbách po deväť dní od Ježišovho nanebovstúpenia až po Turíce a tak vyprosovali dary Ducha Svätého. Deviatnik je aj odpoveďou na výzvy Sv. písma k vytrvalej modlitbe. Pri tejto pobožnosti sa vytvára spoločenstvo veriacich a je aj odpoveďou na Ježišovu požiadavku spoločnej modlitby: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi.“

Cieľom tejto pobožnosti je:

1. dať duchovnú vynáhradu za odmietnutie a urážky Sv. rodiny, ktoré sa jej dostali a dostávajú,

2. osobitne preukázať lásku a úctu Panne Márii,

3. pripraviť sa na dôstojné oslávenie Vianoc.

Začína sa 15. decembra a končí 23. decembra. Zapája sa do nej deväť rodín a môžu sa k nej pridať aj ľudia, ku ktorým

sa nejde do domácnosti.

Vďaka naším predkom a rodičom sa táto ľudová pobožnosť „Hľadanie prístrešia pre Sv. rodinu“ zachovala v našej dedine dodnes. Počas komunistického režimu sa niektoré skupiny rozpadli.

Nepretŕžite zostala iba skupina spoločenstva rodín pani Márie Vyhonskej. V roku 1991 pani Marta Galdunová oslovila na našej ulici rodiny a pozvala na spoločnú modlitbu deviatnika. S veľkou radosťou sme jej tento dobrý úmysel prijali a vďaka Sv. rodine sme vytrvali až doteraz. Pri každom stretnutí sme všetci prežívali veľkú radosť, najmä deti. Modlitbu začínal jeden člen z rodiny, u ktorej sme sa stretli. Všetci sme si na úvod vzbudili úmysel za čo sa budeme modliť. Nezabudli sme okrem vlastných úmyslov aj za kňazské a rehoľné povolania, za chudobné, rozvrátené rodiny, nenarodené deti, bezdomovcov, opustených a za šťastnú hodinu smrti. Počas 16 rokov čo sa stretávame, nás predišli do večnosti zaopatrení sviatosťami 4 členovia nášho spoločenstva. Veríme, že naše modlitby boli vypočuté, veď máme z našej skupiny dvoch rehoľných kňazov.

V našej dedine je doteraz sedem skupín. Každý rok túto pobožnosť sa jedná skupina modlí v kostole pred polnočnou sv. omšou. Tento zvyk zaviedol náš bývalý duchovný otec Juraj Riško, za čo mu úprimne ďakujeme. Záverečné zakončenie tejto ľudovej pobožnosti je 2. februára na sviatok Obetovania Pána – Hromnice, kde sa všetci členovia opäť spoločne stretnú na modlitbe sv. ruženca v rodine, u ktorej ostáva obraz Sv. rodiny po celý rok až do 15. decembra. Táto pobožnosť má mariánsky charakter. Zapojení sú do nej aj členovia Ružencového bratstva. Veríme, že ak Pán Boh dá, budeme pokračovať v hľadaní prístrešia pre Sv. rodinu rok čo rok a že sa vytvorí ešte ďalšie nové skupinky.

„Naša dobrotivá Matka, teraz prichádza chvíľa rozlúčky s Tebou. Vypros požehnanie a lásku pre naše domy a pre všetkých prítomných. Pomáhaj nám v našich zložitých životných situáciách. Spomeň si na nás v hodinu našej smrti. Vtedy nás sprevádzaj a priprav nám príbytok u Tvojho Syna v nebi. Amen.“

Emília Uličná

Trampoty v manželstve

Čo musia mať manželia?

- **dobrú hlavu**, pretože ju často stratia,
- **dobré zuby**, pretože musia často kadečo prehryzť,
- **dobrý chrbát**, pretože toho musia často veľa uniesť,
- **dobrý žalúdok**, pretože musia často stráviť tvrdé sústa,
- **dobré nohy**, pretože ich často tlačia topánky hneď na mnohých miestach.

Jednoducho trpezlivosť patrí k hlavnej výzbroji, ktorú si manželia nesmú zabudnúť vziať so sebou na spoločnú životnú cestu.

XI. Ako žiť s neveriacim partnerom

Je to určite problém a zároveň umenie na celom svete. A túto otázku si položia mnohí mladí a tiež aj ich rodičia. Skúsme spoločne hľadať odpoveď alebo možno aj riešenie ako na to. Zavše nám pomôže Božie slovo.

V evanjeliu čítame, ako priviedli k Ježišovi hluchonemého z Dekapola a posilili ho, aby ho uzdravil. Dekapol, bolo pohanským územím. Bola to teda prosba o uzdravenie pohana. A my, kresťania, často na to zabúdame.

Často sa stáva, že dievča, o ktorú sa uchádza neveriaci chlapec - pohan, sa za neho vydá a verí, že ona privedie svojho pohana postupne k viere - k Pánu Ježišovi. Pokúsme sa zamyslieť nad skutočným príkladom: - na faru prichádza pekná mladá dievčina a hovorí: „**Otče, má ma rád pohan a ja ho mám rada tiež. Chceme sa zobrať, čo na to povieš? Kňaz uvážene reaguje: „Nuž, čože, ja ti na to môžem povedať hocičo, ale je otázne, či budeš dbať na to, čo ti poviem.“** A tak zamyslene a zreteľne a otcovsky jej kňaz hovorí: „**Predovšetkým si uvedom, že existujú rôzne druhy pohanov:**

- niektorí sú zúrivými ateistami, všetko čo súvisí s vierou v Boha, je im na smiech. Na akýkoľvek prejav viery reagujú podráždene a zúriivo: **stále tie tvoje hlúpe rozprávky - o tom sa s tebou už nebudem baviť!!!**

- ale u iných sa ukáže, že nie sú ani neveriaci, ani veriaci. Oni nie sú nič. Jednoducho povedané - sú leniví premýšľať o takých veciach. Pritom ľahko uveria ľudským táraninám namiesto Božej múdrosti. Plní nemysliacej samolúbej sebaistoty sa pozerajú na teba ako na naivného veriaceho hlupáčka - aj keď ti to takto vyslovene nepovedia, pričom sami tak vyzerajú.

- tretí typ dnešných pohanov je nádejnejší. O Bohu síce nič nevedia, preto **- že ich rodičia nevedeli k ničomu. Ale už pochopili, že kresťanský život - je niečo krásne.** Majú úctu k veriacim, skutočne sa o náboženstvo zaujímajú. Uznávajú kresťanské hodnoty Pravdy, Dobra a Krásy. Vážia si tvoju vieru, aj keď pri maximálnej snahe, ju nevedia s tebou prežívať.

Vy ste sa ešte nevzali a to je tvoja výhoda. Máš ešte čas porozmýšľať! Ktorému z tých troch typov pohanov sa podobá ten tvoj nápadník? Máš ešte čas dobre zvážiť, v akej harmónii bude vedieť žiť s tebou a s celým životom ten, kto nepochopil Darcu tohto života - Stvoriteľa? Ako zvládne svoj život ten, kto nevládol spoznať samotný základ všetkého bytia a zmysel života?

Máš ešte čas uvedomiť si, o čo ťažšie bude žiť život s človekom, ktorý nepozná Božie odpustenie - bude preto vedieť sám odpúšťať sebe aj iným? Ten, ktorý nepozná

silu dôvery v Božiu pomoc - nebude preto o to viac ohrozený neistotou, nervozitou a strachom? Sú to veľmi vážne otázky. Uvažuj!

Ten neveriaci chlapec je zamilovaný a má ťa rád, a preto počúva s úsmevom, keď sa mu snažíš hovoriť niečo pekné a dôležité o Bohu. Ale berie to naozaj vážne? Neprisposobuje sa ti len tak na oko, aby si bola šťastná?

Manželstvo, to je splynutie nielen dvoch tiel, ale aj oboch duší - v jedného dokonalého človeka, v jednu manželskú bytosť, Pán Ježiš hovorí nám jasnou rečou: - **„tí dvaja budú jedným telom.“** A bude to u vás dvoch tiež možné?

Jeden kňaz si zaspomínal, ako k nemu prišla jeho bývalá žiačka náboženstva a s veľkou ľútosťou v srdci mu povedala: „Z lásky k peknému chlapcovi som opustila Boha, a o pár rokov z lásky k peknej slečne, opustil ten chlapec mňa.“ Takéto rady a varovania môže povedať kňaz tomu, alebo uviesť rezne životné príklady len tomu, kto za ním príde zavčas. Hneď, keď začne svoju známosť s neveriacim partnerom. Keď je prasa v koryte, už je neskoro.

Ale čo môže povedať kňaz tomu, kto už v takom zmiešanom manželstve žije?

Jedna pani si sťažovala: - „Manžel je neveriaci, bol aj tak vychovaný. Nemali sme sobáš v kostole, na to nepristúpil. Inak je dobrý ku mne i k deťom, dovolil deti pokrstiť. **Ale mňa čím ďalej, tým viac trápi, že nemôžem pristúpiť k sviatostiam, že žijem ako vyvrhel.** Takých ako ja je veľa. Boh je predsa milosrdný. Nemôže byť milosrdná aj cirkev?“ Odpoveď znie, že cirkev byť milosrdná nielen môže, ale ona milosrdná aj je. Keď tí dvaja žijú inak v usporiadanom manželstve, potom sa môže sobáš pre veriaceho uznať cirkevne platným aj bez účasti neveriaceho partnera - pokiaľ tomu

nebránia závažné prekážky. Poradte takto postihnutým, nech sa obrátia na kňaza, ten im určite rád pomôže a poradí. **Ale aj po cirkevnom uznaní manželstva s neveriacim zostáva na celý ďalší život otázka - ako dobre žiť v manželstve s neveriacim partnerom a ako vychovávať deti?**

Nie je na to žiadny jednoduchý recept. Je to svet stálych kompromisov, veľkej tolerancie, veľkého úsilia o stálu vzájomnú lásku, ktorá musí vždy znova premostiť rozdielnosť ciest, rozdielnosť vašich názorov. **Takéto zmiešané manželstvo - to je dvojkolajná dráha, s tým musíme počítať po celý život.** Neveriacemu partnerovi máš byť apoštolkou viery, misionárkou. Ako to robiť, aby z debát o viere nevznikli iba hádky, iba rozladené napätia? Drž sa rady Mahatma Gándiho: „**Najlepší spôsob, ako kázať evanjelium, je žiť podľa evanjelia.**“ O tento spôsob apoštolátu ide medzi manželmi. Iba na tvojej добрôte môže neveriaci manžel spoznať, aké dobré je kresťanské náboženstvo, aký dobrý je Boh. Keď ideš do kostola, keď sa modlíš doma, priberaš do svojej modlitby svojho neveriaceho partnera: „**Bože, prijmi ako jeho modlitbu, ako jeho prejav viery to, že je k nám dobrý, že má rád mňa aj deti.**“

Nenúť ho do rozhovorov o viere. Keď sám o tom začne, povedz mu pokojne a priateľsky, prečo a ako veríš. Keď to neprijme, svoje vývody neopakuj, ďalej už mlč. Vzdelávaj sa preto ďalej vo viere, čítaj náboženské knihy, aby si v takej chvíli mohla správne odpovedať. Počúvaj kázne aj za neho a pre neho. Zmiešané manželstvo je veľkou záťažou pre obidvoch partnerov, ale aj šancou pre oboch, Kresťan sa musí stále usilovať o šťastné manželstvo na svete a o večnú spásu všetkých svojich blízkych.

Nech vám Pán žehná!

Dr. Vaščák Blažej

Štatistika 2006

	krst	sobáš	pohreb
2006	31	13	20
2005	37	15	11
2004	40	19	26
2003	38	15	23

Prijali sviatosť krstu

Lukáš Čonka, nar. 2. 2. 2005 (Dolina); Martin Černohorský, nar. 5. 8. 2005 (Praha, Ovčie); Katarína Ilčíková, nar. 8. 12. 2005 (Mníchov, Víťaz); Albína Lacková, nar. 18. 12. 2005 (Dolina); Rachel Magdová, nar. 27. 12. 2005 (Víťaz); Soňa Mária Grusová, nar. 7. 1. 2006 (Ovčie); Richard Jozef Lacko, nar. 20. 1. (Víťaz); Bernadeta – Anna Baranová, nar. 25. 1. (Víťaz); Sebastian Grus, nar. 7. 2. (Víťaz); Adam Sabol, nar. 18. 2. (Víťaz); Viliam Jenča, nar. 24. 2. (Víťaz); Tomáš Šimčík, nar. 13. 3. (Ovčie); Ilona Lacková, nar. 31. 3. (Dolina); Matej Tkáč, nar. 2. 5. (Víťaz); Alexandra Pavlíková, nar. 13. 5. (Víťaz); Šimon Blizman, nar. 15. 5. (Víťaz); Martin Magda, nar. 17. 5. (Víťaz); Daniel Pacovský, nar. 20. 5. (Víťaz); Tatiana Anna Lacková, nar. 20. 6. (Dolina); Tomáš Centko, nar. 12. 7. (Ovčie); Miroslav Pavlík, nar. 17. 7. (Víťaz); Laura Andrejkovičová, nar. 18. 7. (Víťaz); Sofia Anna Humeňanská, nar. 21. 7. (Ovčie); Sofia Anna Bednárová, nar. 27. 7. (Ovčie); Richard Holub, nar. 8. 9. (Dolina); Charlotte Kostelníková, nar. 13. 9. (Víťaz); Martina Pokutová, nar. 14. 9. (Dolina); Agnesa Čonková, nar. 19. 9. (Dolina); Bruno Janovický, nar. 28. 9. (Bratislava, Ovčie); Tatiana - Anna Baluchová, nar. 6. 10. (Víťaz); Damián Pendrák, nar. 6. 10. (Víťaz).

Sviatosť manželstva prijali

25. 2. Vladimír BEDNÁRIK (Granč-Petrovce) & Marcela ULIČNÁ (Víťaz); 29. 4. Ján PENDRÁK (Víťaz) & Miroslava LIPTÁKOVÁ (Víťaz); 13. 5. Jozef SIROVIČ (Víťaz) & Lenka DĚDKOVÁ (Liběšice, Česko); 10. 6. Jozef ULIČNÝ & Miroslava OLEJNÍKOVÁ (Chmin. Nová Ves); 24. 6. Lubomír GALDUN (Víťaz) & Erika ČECHOVÁ (Víťaz); 8. 7. Stanislav SEDLÁČEK (Mečichov, Česko) & Jana ČECHOVÁ (Víťaz); 22. 7. Lukáš KUBINEC (Česko) & Anna KOLLÁROVÁ (Ovčie); Martin GALEŠTOK (Chmiňany) & Eva GALDUNOVÁ (Víťaz); 23. 9. Dušan ONDÁŠ (Hřišovce) & Terézia ANDREJKOVIČOVÁ (Víťaz); Vladimír KRAVEC (Lubotín) & Lucia HUMEŇANSKÁ (Ovčie); 14. 10. Marián MEDVEC (Kluknava) & Marta JENČOVÁ (Víťaz); 18. 11. Michal DURKÁČ (Malý Šariš) & Lucia BALUCHOVÁ (Víťaz); 30. 12. František JURČIŠIN (Víťaz) & Elena ULIČNÁ (Košice).

Predišli nás do večnosti

22. 1. Pavlína Kočíšová rod. Mattová (Víťaz); 5. 2. Mária Birošová rod. Šimčíková (Víťaz); 17. 3. Helena Galdunová rod. Šimčíková (Víťaz); 24. 3. Žofia Jenčová rod. Hatalová (Ovčie); 7. 4. Alžbeta Magdová rod. Forišová (Víťaz); 13. 4. Jozef Čech (Víťaz); 7. 5. Eva Balogová rod. Adamkovičová (Víťaz); 12. 5. Filip Baloga (Ovčie); 23. 5. Marián Hudák (Ovčie); 25. 5. Ján Čech (Víťaz); 19. 7. Helena Čigarská rod. Ondriašová (Ovčie); 1. 8. František Štofanič (Víťaz); 25. 8. Anna Uličná rod. Polačková (Víťaz); 8. 10. František Jenča (Ovčie); 16. 10. Helena Birošová rod. Čechová (Víťaz); 30. 10. Jozef Jenča (Víťaz); 3. 11. Mária Magdová rod. Kočíková (Víťaz); 14. 11. Michal Humeňanský (Ovčie); 23. 11. Jozef Lacko (Dolina); 28. 11. Štefan Novotný (Víťaz).

Stalo sa v roku 2006

1. 1. – Začiatok Nového roka 2006 s Bohorodičkou Pannou Máriou

6. 1. – Novoročný koncert žiakov Základnej umeleckej školy v Širokom v kostole sv. Jozefa, robotníka

6. a 8. 1. – posviacka domov v Ovčí a vo Vítaze

21. 1. a 11. 2. – zimný farský deň, lyžovačka v Levočskej doline

28. 1. – hranolková party a zábava skautov v Ovčí

5. 2. – stretnutie vedúcich ruží s horliteľkou a duchovnými otcami pri čaji na Farskom úrade

12. 2. – valentínska púť s birmovancami do Krížovian, stretnutie s biskupom Bernardom Boberom

19. 2. – koncert Jiřího Zmožka a jeho priateľov pre deti a dospelých

24. – 25. 3. – celonočná adorácia k úcte k životu a za nenarodené deti

14. 4. – Veľký piatok - krížová cesta od kostola sv. Ondreja k cintorínu

1. 5. – odpustová slávnosť sv. Jozefa, robotníka; hlavný celebrant a kazateľ Pavel Kaminský, dekan z Michaloviec

7. 5. – 1. sv. prijímanie v Ovčí

7. 5. – účasť na 2. národnej púti rádia Lumen v Krakove

13. 5. – púť detí na Mariánsku horu v Levoči

20. 5. – sviatosť birmovania z rúk Mons. Stanislava Stolaríka prijalo 80 mladých

29. 5. – večeradlo s Pannou

Máriou v Gaboltove

4. 6. – 1. sv. prijímanie vo Vítaze

4. – 11. 6. – púť do Medžugoria

21. 6. – výlet s dôchodcami z Ovčia na Staré Hory

23. 6. – púť k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu do Krížovian

2. 7. – putovanie k Levočskej Panne Márii

13. 7. – začiatok generálnej opravy filiálneho kostola sv. Barbory v Ovčí

26. – 30. 7. – päťdňová púť k sv. Anne v kluknavskej farnosti

3. 8. – pohreb nášho dlhoročného kostolníka Františka Štofánika

15. 8. – v Dóme sv. Alžbety v Košiciach zložila večné sľuby do rúk predstavenej Inštitútu Milosrdných sestier sv. Kríža sr. Adela Jenčová; poobede sv. omša na Doline k úcte Nanebovzatej Panny Márie

20. 8. – finančná zbierka na nové zvony filiálnej obci Stretava vo farnosti Senné

21. 8. – ukončenie generálnej opravy v kostole sv. Barbory

23. – 25. 8. – oprava elektrifikácie zvonov v kostole sv. Jozefa, robotníka

3. 9. – obnova Ružencového bratstva vo Vítaze a posvätenie novej mariánskej procesiovej zástavy pátrom Šimonom Tyrolom

8. 9. – odpustová sv. omša k Narodeniu Panny Márie na Doline, slúžil duchovný otec Ladislav Franc

15. 9. – sv. omša na Doline k úcte Sedembolestnej Panny Márie, slúžil Mirko Foriš, SVD,

misionár v Rusku

17. 9. – finančná pomoc na dokončenie kostola Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Krížovanoch

1. 10. – poľovníci sa podakovali sv. omšou na Doline; hlavný celebrant a kazateľ Jozef Humeňanský, rodák z Ovčia, misionár v africkej Rwande • účasť na odpustovej slávnosti Ružencovej Panny Márie v Obišovciach

21. 10. – púť ku krížu na Slubici, ktorý dal postaviť rodák Jozef Grega, sv. omšu slúžil farár z Krížovian Peter Čorba

27. 10. – putovanie do nového kostola Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v Krížovanoch, ktorý po piatich rokoch stavania posvätil J. Ex. Alojz Tkáč dňa 8. októbra 2006

1. 11. – pobožnosť na cintoríne za všetkých verných zosnulých v Pánovi

30. 11. – odpustová sv. omša k úcte sv. Ondreja, apoštola na „Vyšnom konci“, slúžil farár Peter Čorba z Krížovan

3. 12. – odpustová sv. omša k úcte sv. Barbory v Ovčí; hlavný celebrant a kazateľ Jozef Dugas, farár - dekan v Prešove na sídlisku III

4. 12. – požehnanie nového sedesu a ambóny v kostole sv. Barbory v Ovčí

17. 12. – deti Dobrej noviny sa na sv. omši v Sabinove stretli s arcibiskupom Alojzom Tkáčom

25. – 26. 12. – koledovanie Dobrej noviny

31. 12. – Te Deum

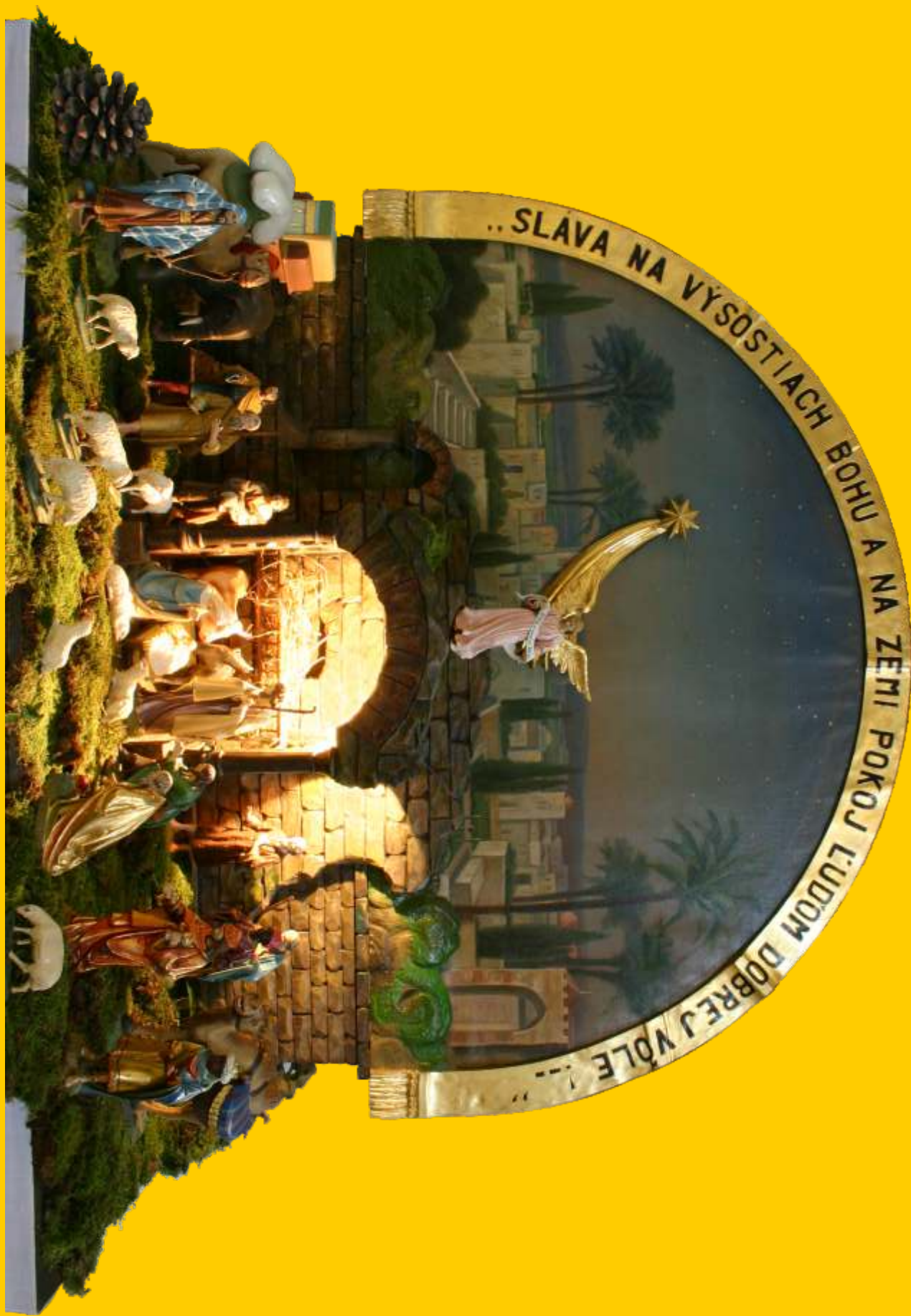
Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
15. 1.	Pondelok				
16. 1.	Utorok	17:00	za požehnanie kňaza Juraja Riška		
17. 1.	Streda			17:00	50: Marián Čigarský
18. 1.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
19. 1.	Piatok	18:00	za požehnanie Miroslava Štofaňáka	17:00	† Václav, Michal Humeňanskí
20. 1.	Sobota	7:00	vlastný úmysel		
21. 1.	3. nedela cez rok C	7:30	80: Žofia Uličná	9:00	za farnosť
		10:30	60: Anton Čech		
22. 1.	Pondelok				
23. 1.	Utorok	17:00	† Paulína Kočišová (výročná)		
24. 1.	Streda			17:00	† Mária, Jozef Jenčovci
25. 1.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
26. 1.	Piatok	18:00	za požehnanie Filomény	17:00	za prístrešie v kostole
27. 1.	Sobota	7:00	† Tomáš Novotný		
28. 1.	4. nedela cez rok C	7:30	60: Alfonz Novotný	9:00	za farnosť
		10:30	85: Jozef Balucha		
29. 1.	Pondelok				
30. 1.	Utorok	17:00	† Margita, Apolónia, Ján Jenčovci		
31. 1.	Streda			17:00	za požehnanie rod. Stanislava Kollára
1. 2.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
2. 2.	Piatok	18:00	za prístrešie - Galdunová	17:00	† František Hudák
3. 2.	Sobota	7:00	za členov ružencového bratstva		
4. 2.	5. nedela cez rok C	7:30	† Mária Birošová (výročná)	9:00	za farnosť
		10:30	50: Pavol Jenča		
5. 2.	Pondelok				
6. 2.	Utorok	17:00	† Mária, Ján Miženkovi		
7. 2.	Streda			17:00	† František, Štefan
8. 2.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
9. 2.	Piatok	18:00	† Žofia, Ondrej Uliční	17:00	za požehnanie Apolónie Galdunovej
10. 2.	Sobota	7:00	vlastný úmysel		
11. 2.	6. nedela cez rok C	7:30	† Emil, Barbora, Ondrej	9:00	za farnosť
		10:30	za požehnanie Veroniky, Adolfa Uličných		
12. 2.	Pondelok				
13. 2.	Utorok	17:00	za požehnanie Moniky M.		
14. 2.	Streda			17:00	† Apolónia, Štefan Hudákovci
15. 2.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
16. 2.	Piatok	18:00	† Ján a Valent Hudákovci	17:00	† Barbora, Štefan Jenčovci
17. 2.	Sobota	7:00	vlastný úmysel		
18. 2.	7. nedela cez rok C	7:30	za požehnanie Žofie, Ladislava Gregových	9:00	za farnosť
		10:30	za požehnanie Márie Verbovej		
19. 2.	Pondelok				
20. 2.	Utorok	17:00	† Jozef, Margita, Jozef Strakovci		
21. 2.	Popolcová streda	7:00	vlastný úmysel	17:00	† Ján Jenča
		18:00	† Marián Lipták		
22. 2.	Štvrtok	7:00	vlastný úmysel		
23. 2.	Piatok	18:00	† Zuzana, Irena, Adam Uliční	17:00	† Apolónia, Valent Humeňanskí
24. 2.	Sobota	7:00	vlastný úmysel		
25. 2.	1. pôstná nedela	7:30	† Františkov Jenčových	9:00	za farnosť
		10:30	80: Štefan Sabol		

rok 2007

Požehnaný

.. SLAVA NA VYSOSTIACH BOHU A NA ZEMI
POKOJ LUDOM DOBREJ VOLE ..